

การนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา
สังกัดกรุงเทพมหานคร

A PROPOSED GUIDELINES FOR PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT
IN PRIMARY SCHOOL LEVEL OF BANGKOK METROPOLITAN

นายพุทธิรัตน์ พุทธจำ *

Puttarat Puttajam

ผศ.ดร.สุธนะ ดิงศภัทัย **

Asst. Prof. Suthana Tingsabhat, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารโรงเรียนหรือหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาและพลศึกษา จำนวน 30 คนและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 120 คน โรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างและแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้มีการจัดการเรียนรู้ตามโครงสร้างของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยต้องการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการออกกำลังกายและมีการเคลื่อนไหวที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีสุขภาพและสมรรถภาพทางกายที่ดี มีการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกและรักในการออกกำลังกาย รวมถึงมีจุดมุ่งหมายในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่เกี่ยวข้องกับกีฬาของไทย 2) ปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับน้อย

* นิสิตมหาบัณฑิตสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: put.puttajam@gmail.com

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: suthana.t@chula.ac.th ISSN1905-4491

Abstract

The purposes of this study were to study state and problems and proposed guidelines for physical education learning management in primary school level of bangkok metropolitan. The samples were 30 school administrators or leader of physical education teachers and 120 physical education teachers in primary school level of bangkok metropolitan. The information was collected through structure interview and questionnaires, and was analyzed statistically by finding frequency, percentage, average, and standard deviation.

The research findings were as follows: 1) The state and problems for physical education learning management in primary school level of bangkok metropolitan are followed the implementation of basic education curriculum B.E. 2551 for promote students to exercise and movement appropriate to the learner and preserve culture and knowledge about sports wisdom Thailand 2) Problems for physical education learning management in primary school level of bangkok metropolitan were at the low level

สำคัญ: การนำเสนอแนวทาง / การจัดการเรียนรู้พลศึกษา / โรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

KEYWORDS: PROPOSED GUIDELINES / PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT / PRIMARY SCHOOL LEVEL

บทนำ

ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันที่ว่า "การศึกษาเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทศนคติ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองดีมีคุณภาพและประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศก็ย่อมทำได้สะดวกราบรื่น ได้ผลที่แน่นอนและรวดเร็ว" (พระราชดำรัส พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช อ้างถึงใน อัสรี สะอิตี, 2554)

การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตให้พร้อมที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคม ตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ทำงานเป็นและครองชีวิตอย่างสงบสุข (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2535) อันจะส่งผลทำให้การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางปัญญาในด้านต่างๆ ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ถึง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ 1. ภาษาไทย 2. คณิตศาสตร์ 3. วิทยาศาสตร์ 4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 5. สุขศึกษาและพลศึกษา 6. ศิลปะ 7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี และ 8. ภาษาต่างประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการได้เห็นความสำคัญจึงได้นำกิจกรรมการออกกำลังกายบรรจุอยู่ในหลักสูตรพลศึกษา ซึ่งจัดให้มีการเรียนการสอนให้กับนักเรียนทุกระดับชั้น ในกระบวนการทางการศึกษาได้มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ซึ่งต้องทำอย่างต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลาจะขาดส่วนใดส่วนหนึ่งไม่ได้ โดยเฉพาะการวัดและประเมินผลนั้นเป็นส่วนที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะการวัดและประเมิน ผลจะช่วยให้ทราบว่าหลังจากที่ได้มีการเรียนการสอนไปแล้วนั้น ผลที่ได้รับจะบรรลุตามความมุ่งหมายหรือไม่มากนักน้อยเพียงใด ผู้เรียนเกิดการพัฒนาไปในทิศทางใด และยังเป็นการประเมินในเรื่องขอบข่ายของหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาการของนักเรียน วิธีการสอนของครู และรวมถึงอุปกรณ์ต่างๆ ว่ามีข้อบกพร่องหรือไม่มากนักน้อยเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นต่อไป (ศรานวัฒน์ ชุ่มซัง, 2552)

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้นมาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ดังนั้นการศึกษาในประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมีหลักสูตรแกนกลางเพื่อยึดถือเป็นหลักในการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนยังคงต้องมีการปรับใช้ให้เหมาะสม กับสถานศึกษาต่างๆ ในประเทศซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมาก เพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้เรียนที่จะต้องถูกปลูกฝัง ความรู้ ความสามารถ ทักษะต่างๆ จิตสำนึกคุณธรรม เพื่อให้ทัดเทียมกับต่างประเทศทั้งในอาเซียนและระดับโลกได้ จากเหตุผลดังกล่าว ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการเรียนระดับประถมศึกษาที่มุ่งเน้นการปูพื้นฐานสำคัญให้แก่ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาที่ดี จะต้องเริ่มการพัฒนาพื้นฐานให้ดีกว่า วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาได้ครบทุกองค์ประกอบ ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น นอกจากจะเป็นการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีร่างกายแข็งแรงแล้ว ยังมีวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมที่สามารถทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในด้านอื่นๆ เพื่อให้นักเรียนมีความเป็นคนที่สมบูรณ์ควบคู่กันไปด้วยได้ (วรศักดิ์ เพียรชอบ อ้างถึงใน ฉัตรพันธ์ ดุสิตกุล, 2555) การจัดการศึกษาในปัจจุบัน พลศึกษาเป็นวิชา ที่มีความจำเป็นในโรงเรียนทุกระดับ ตั้งแต่ระดับปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา ตลอดจนระดับอุดมศึกษา เพราะเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการศึกษาที่จะช่วยในการพัฒนาส่วนต่างๆ อันจะนำไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างแท้จริง กิจกรรมพลศึกษาไม่เพียงแค่เพียงเครื่องช่วยสร้างพัฒนาการทางกล้ามเนื้อและอวัยวะต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพเท่านั้นยังช่วยกระตุ้นความเจริญงอกงามเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลให้เป็นที่ยอมรับของสังคมและผลทางอ้อมทางด้านอารมณ์ สุขภาพจิต ดังนั้น การศึกษาและพลศึกษาเป็นเรื่องที่มีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวัน (ไพวัลย์ ตันลาพูน, 2530) ในเด็กอายุ 6-11 ปี ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีภาวะน้ำหนักเกิน ร้อยละ 7.3 และอ้วน ร้อยละ 5.4 (สำนักงานสำรวจสุขภาพประชาชนไทย, 2552) จากข้อมูลข้างต้นแสดงว่า ปัญหาเริ่มเกิดจากเด็กวัยประถมศึกษา ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมให้เด็กมีความตระหนักรู้ด้านสุขภาวะของตนเอง สามารถรับมือกับปัญหาด้านสุขภาพได้ (วรศักดิ์ เพียรชอบ อ้างถึงใน สุวรรณ แดงเวียง, 2539) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพลศึกษาว่าพลศึกษาเป็นกระบวนการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีความเจริญงอกงามและมีการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้ บุชเชอร์ (Buchur อ้างถึงใน สุพร แสงรักษา, 2543) ก็ได้กล่าวถึงความสำคัญของพลศึกษาอีกด้วยว่า การพลศึกษาจะช่วยให้มีสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการ สติปัญญา การหาเหตุผล มีความรู้เรื่องการออกกำลังกาย การป้องกันโรค สร้างความร่วมมือซึ่งกันและกัน ช่วยให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีน้ำใจ รักความยุติธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตภาพ รับผิดชอบต่อหน้าที่ เคารพกฎหมาย และสนับสนุนประชาธิปไตย

ปัจจุบันการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษายังมีปัญหาอยู่หลายประการ เช่น ยังขาดครูที่มีวุฒิทางด้านพลศึกษา ส่วนใหญ่การสอนพลศึกษาทำการสอนโดยครูประจำชั้นซึ่งไม่มีวุฒิทางพลศึกษาโดยตรง ขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอน และอุปกรณ์การสอนพลศึกษาไม่ได้มาตรฐาน ครูผู้สอนมี

ประสบการณ์สอนและการวัดและประเมินผลน้อย จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่ตรงจุด ขาดความรู้และทักษะในการสร้างสื่อ นอกจากนี้ยังขาดงบประมาณสนับสนุนในการจัดการเรียนการสอน (กุลยา อนันตวงศ์, 2539) กรุงเทพมหานคร เป็นเมืองหลวง และเป็นเมืองที่มีประชากรมากที่สุดในประเทศไทย เป็นศูนย์กลางการปกครอง การศึกษา การคมนาคมขนส่ง การเงินการธนาคาร การพาณิชย์ การสื่อสาร และความเจริญของประเทศ มีพื้นที่แบ่งเป็น 50 เขต โดยมีโรงเรียนทั้งหมด 438 โรงเรียน แบ่งเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก 173 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 133 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดใหญ่ 132 โรงเรียน ครูผู้สอน 14,503 คน และมีนักเรียน 306,285 คน (สำนักยุทธศาสตร์การศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2556) ซึ่งแต่ละเขตมีความแตกต่างทั้งสภาพ เศรษฐกิจ สังคม และพื้นที่ จึงทำให้มีความแตกต่างในเรื่องการดำเนินการจัดการเรียนรู้พลศึกษา จากการวิจัย เรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาคุณธรรม จริยธรรม การเคารพกฎ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน สังคม และประชาธิปไตย เพิ่มความรุนแรงมากขึ้น ดังนั้นการที่ปลูกฝังความรู้ความเข้าใจด้านคุณธรรม (กุลยา อนันตวงศ์, 2539) และปัญหาส่วนใหญ่ในการจัดการเรียนรู้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่เป็นประจำสม่ำเสมอ (สุวรรณา แดงเวียง, 2539) จากงานวิจัย เรื่อง สภาพและปัญหาการจัดและดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พบว่า โรงเรียนประถมส่วนใหญ่ มีครูพลศึกษาเพียงหนึ่งคน จบพลศึกษาโดยตรงเพียงร้อยละ 37 และมีอัตราครูพลศึกษา หนึ่งคนต่อนักเรียน 500 คน สภาพสนามต้องปรับปรุง จำนวนอุปกรณ์ไม่ครบทุกกิจกรรมกีฬา และไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ครูพลศึกษาไม่เคยได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์ ปัญหาในการจัดโปรแกรมพลศึกษา พบว่ามีจำนวนครูพลศึกษาไม่เพียงพอ มีอุปกรณ์ไม่เพียงพอ การจัดกิจกรรม ไม่สามารถจัดสรรสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อมได้เพียงพอ ครูและอาจารย์พลศึกษาจัดการศึกษาโดยมีผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ จากการศึกษาเรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ของครู ผู้สอนพลศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร (ทศพร สระแก้ว, 2550) พบว่ามีปัญหาด้านหลักสูตร คือมีปัญหาการเลือกกิจกรรมให้สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ปัญหา การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ที่คาดหวัง ด้านการจัดการเรียนการสอน มีปัญหาสามารถจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพผู้เรียนและชั้นเรียน ปัญหาจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนต่อครู และปัญหาครู ผู้สอนพลศึกษาต้องสอนวิชาอื่นที่นอกเหนือจากวิชาพลศึกษา ด้านการผลิตและการใช้สื่ออุปกรณ์ มีปัญหาการเลือกสื่อที่เหมาะสมกับวัย ระดับชั้นของผู้เรียน ปัญหาการดูแลรักษาและเบิกจ่ายอุปกรณ์พลศึกษาไม่อาจดำเนินการได้ โดยเฉพาะอุปกรณ์ทางพลศึกษามักชำรุดและสูญหายบ่อย ซึ่งเป็นปัญหาของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ จากการศึกษาวิจัย พบว่ามีสภาพปัญหาในเรื่อง หลักสูตรการสอนและประเมินผล การเรียนการสอน ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน ด้านงบประมาณเกิดขึ้น และด้านอุปกรณ์สถานที่ ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ แม้ว่าทางกรุงเทพมหานครได้มีการปรับพัฒนาด้วยการเพิ่มงบประมาณทางด้านการศึกษา เป็น 7,340,830,300 บาท ในปี 2548 และมีการศึกษาวิจัยอย่างต่อเนื่อง แต่กลับพบว่าปัญหายังคงมีอยู่และมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มขึ้น (พงษ์ศักดิ์ พูลศรี, 2524; ดารณี คชศรีสวัสดิ์, 2526; วารี คำชื่น, 2533; กุลยา อนันตวงศ์, 2539; ทศพร สระแก้ว, 2550) จากข้อมูลดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัย สนใจที่จะศึกษาและนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนรู้ผลศึกษาในโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเสนอแนวทางการดำเนินการจัดการเรียนการสอนรู้ผลศึกษาในโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การจัดการเรียนการสอนรู้ผลศึกษา ประกอบด้วย 1) ด้านหลักสูตรผลศึกษา 2) ด้านการจัดการเรียนการสอนรู้ผลศึกษา 3) ด้านการวัดและประเมินผลผลศึกษา 4) ด้านการบริหารการจัดการผลศึกษา หมายถึง การที่ครูผู้สอนจัดการ หรือสร้างสถานการณ์ ต่างๆเพื่อให้กับผู้เรียนได้ทำกิจกรรม ที่ส่งผลให้ผู้เรียนพัฒนาในด้านต่างๆ ครอบคลุมด้าน ประกอบด้วย ด้านร่างกาย ด้านทักษะ ด้านคุณธรรม ด้านความรู้ความเข้าใจ และด้านเจตคติ

ผู้บริหารโรงเรียนหรือหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ และผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ หรือหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา หมายถึง ครูผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบและสอนรายวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร

แนวทางการจัดการเรียนการสอนรู้ผลศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา หมายถึง หลักในการจัดการเรียนการสอนรู้ผลศึกษา ในระดับชั้นประถมศึกษา ที่สามารถเป็นแบบอย่างในการพัฒนาการ ตลอดจนผลักดันประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนรู้ผลศึกษาในโรงเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1) ประชากร คือ ผู้บริหารโรงเรียนหรือหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จากโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
- 2) กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารโรงเรียนหรือหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จำนวน 30 โรงเรียน ทั้งหมด 30 คน และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จากโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 120 โรงเรียน จำนวน 120 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

- 1) ผู้บริหารโรงเรียนหรือหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง ทั้งหมด 4 ด้าน คือ 1) ด้านหลักสูตรผลศึกษา 2) ด้านการจัดการเรียนการสอนรู้ผลศึกษา 3) ด้านการวัดและประเมินผลผลศึกษา 4) ด้านการบริหารการจัดการผลศึกษา และแนวทางการจัดการเรียนการสอนรู้ผลศึกษาในโรงเรียน
- 2) แบบสอบถามสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนรู้ผลศึกษาในโรงเรียน โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านหลักสูตรผลศึกษา 2) ด้านการจัดการเรียนการสอนรู้ผลศึกษา 3) ด้านการวัดและประเมินผลผลศึกษา 4) ด้านการบริหารการจัดการผลศึกษา มีลักษณะเป็นแบบ มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ

3. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

- 1) ศึกษารายละเอียดจากตำรา เอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างและแบบสอบถาม
- 2) ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างสำหรับผู้บริหารโรงเรียนหรือหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษา และแบบสอบถามสำหรับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
- 3) นำแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างและแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและถูกต้อง
- 4) นำแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างและแบบสอบถามที่ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการควบคุมฯ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบว่ามีความเหมาะสม ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยการตรวจสอบความแม่นยำตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความแม่นยำเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยวิธี IOC (Index of Item Objective Congruence) จากผู้เชี่ยวชาญ และเมื่อได้รับการแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณาให้นำไปทดลองใช้ (Tryout) กับกลุ่มตัวอย่างใกล้เคียง เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability)
- 5) ตรวจสอบแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างและแบบสอบถาม ปรับแก้ไข ดำเนินการพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

- 1) ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างและแบบสอบถาม
- 2) ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย ไปยังสำนักงานกรุงเทพมหานคร ขอความร่วมมือเพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนที่เก็บข้อมูล
- 3) ผู้วิจัยจัดส่งแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างและแบบสอบถาม ไปยังกลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัย และรับกลับคืนด้วยตนเอง
- 4) ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างและแบบสอบถาม ที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ประกอบด้วยการลดทอนข้อมูล การแสดงข้อมูล และสร้างข้อสรุปและการวิเคราะห์แบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- 1) การวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบของตารางและความเรียง
- 2) การวิเคราะห์แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์สภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยการสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างและแบบสอบถาม สามารถสรุปได้เป็น 4 ด้าน ดังนี้

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

1. ด้านหลักสูตรพลศึกษา

จากการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านหลักสูตรพลศึกษา พบว่า ในภาพรวมโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีการจัดการเรียนรู้ด้านหลักสูตรวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ละโรงเรียนมีการจัดการเรียนรู้ตามโครงสร้างหลักสูตรวิชาพลศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ โดยต้องการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการออกกำลังกายและมีการเคลื่อนไหวที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีสุขภาพและสมรรถภาพทางกายที่ดี มีการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกและรักในการออกกำลังกาย มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายที่นอกเหนือจากเวลาเรียน มีกิจกรรมกีฬาที่เป็นที่นิยมและส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย โดยมีจุดมุ่งหมายในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย ทางโรงเรียนได้จัดอุปกรณ์กีฬาที่ดีและเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน ทำให้ทุกคนได้มีโอกาสเล่นกีฬาและออกกำลังกายอย่างทั่วถึง มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ทักษะทางพลศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อสุขภาพ ความสนุกสนานหรือความเป็นเลิศ ทางโรงเรียนได้จัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเอง โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยครูผู้สอนสามารถเข้าช่วยเหลือได้ตามความเหมาะสม มีการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนโดยใช้กีฬาเป็นสื่อกลาง มีการสอนให้ผู้เรียนได้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ผ่านการเรียนพลศึกษา การเล่นเกมต่างๆ เช่น การสร้างสถานการณ์จำลองในการแข่งขันกีฬา การเล่นเกมเป็นทีม เป็นต้น ในส่วนของปัญหา พบว่า ในแต่ละโรงเรียนมีโครงสร้างการจัดหลักสูตรที่แตกต่างกันเล็กน้อย ทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นแต่ละโรงเรียนแตกต่างกันไป แต่ปัญหาที่พบโดยส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาบางคนไม่ได้จบสาขาวิชาพลศึกษาโดยตรง อาจจะทำให้การเรียนการสอนที่ถ่ายทอดไปสู่ผู้เรียนไม่ครบถ้วน

2. ด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

จากการศึกษาสภาพและปัญหาด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา พบว่า โรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในภาพรวม คือ มีแนวทางในการเลือกกิจกรรมพลศึกษาที่เปิดสอนโดยเลือกตามความพร้อมของอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมและสถานที่ มีการจัดนักเรียนต่อห้องเรียนจำนวน โดยประมาณ 30-40 คน มีการจัดรูปแบบการเรียนรู้โดยเน้นตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการใช้ทฤษฎีร่วมกับการปฏิบัติ การมีส่วนร่วมของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและผู้เรียน ในโรงเรียนมีจำนวนครูผู้สอนวิชาพลศึกษาประมาณ 1-6 คน ส่วนใหญ่มีการนิเทศการสอนพลศึกษาในโรงเรียน โดยผู้ที่ทำการนิเทศส่วนใหญ่จะเป็นผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ซึ่งส่วนใหญ่จะมีการนิเทศภาคการศึกษาละ 1-2 ครั้ง ได้รับงบประมาณและการจัดสรรงบประมาณจากสถานศึกษาหรือหน่วยงานภายนอก ในบางโรงเรียนมีการเรียนการสอนกลุ่มเด็กพิเศษ โดยสอนร่วมกับเด็กปกติ แต่ในบางโรงเรียนจะแยกเรียนก่อน เมื่อสามารถพัฒนาให้เรียนร่วมกับเด็กปกติได้จึงจะเรียนร่วมกัน ในส่วนของปัญหา พบว่า อุปกรณ์และสถานที่ในการเรียน การทำกิจกรรมพลศึกษา มีไม่เพียงพอ โดยเฉพาะสถานที่ เนื่องจากบางกิจกรรมกีฬาจำเป็นต้องมีสนามกีฬาแบบเฉพาะ หากสถานที่ไม่พร้อม อาจส่งผลต่อการเลือกกิจกรรมพลศึกษาที่เปิดสอน ในการเน้นตัวผู้เรียนเป็นสำคัญอาจเกิดปัญหาในการเรียนการสอนได้ โดยเฉพาะผู้เรียนอาจจะเน้นสนุกสนานกับเพื่อนมากเกินไป จนขาดความตั้งใจในการเรียน และการสอนเด็กพิเศษจะมีปัญหาในเรื่องของ

ความบกพร่องที่แตกต่างกันหรือผู้เรียนมีพัฒนาการที่ช้า ไม่สามารถเรียนได้พร้อมกับเด็กปกติหรือเด็กที่มีความบกพร่องน้อยกว่าได้

3. ด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา

จากการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา พบว่า โรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีการจัดการเรียนรู้ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ในภาพรวม คือ ส่วนใหญ่มีรูปแบบการวัดและประเมินผลตามสภาพที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติจริงของผู้เรียน มีการวัดจากการสังเกตและตามผลงานที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ ครูผู้สอนจะให้คะแนนตามความสามารถของนักเรียน ภาควิชาและภาคปฏิบัติ ความรู้ การใช้ทักษะ การร่วมกิจกรรม รวมถึงการสอบวัดความรู้ด้วย โดยส่วนใหญ่จะให้สัดส่วนคะแนนในด้านทักษะมากที่สุดคือประมาณ 50 คะแนน โดยมีการวัดและประเมินผลประมาณ 1 ครั้งต่อสัปดาห์หรือทุกคาบเรียน (วิชาพลศึกษาคาบละ 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์) โรงเรียนส่วนใหญ่จะมีการปรับปรุงภาคการศึกษาละ 1 ครั้ง และเหตุที่ทำให้มีการปรับปรุงคือ พบข้อบกพร่องของการวัดและประเมินผลแบบเดิม ปรับให้เข้ากับเนื้อหาของการเรียนการสอน ปรับให้เหมาะสมกับการเรียนและศักยภาพของผู้เรียน เหมาะสมกับเหตุการณ์และหลักสูตรที่มีการใช้ในการศึกษา ในส่วนของปัญหา พบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นแต่ละโรงเรียนจะมีความแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ครูผู้สอนเลือกใช้ เช่น การกำหนดองค์ประกอบและสัดส่วนของคะแนนที่นำมาใช้ประเมินในวิชาพลศึกษา แต่ละโรงเรียนครูผู้สอนกำหนดไว้ไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับการให้ความสำคัญทางด้านไหนมากกว่าหรือเท่าๆ กัน ซึ่งหากมีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่เป็นรูปแบบเดียวกัน จะทำให้วิเคราะห์การวัดและประเมินผลแต่ละโรงเรียนได้ง่ายขึ้น

4. ด้านการบริหารจัดการพลศึกษา

จากการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านการบริหารจัดการพลศึกษา พบว่า โรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีการจัดการเรียนรู้ด้านการบริหารจัดการพลศึกษา ในภาพรวม คือ มีหลักการในการบริหารจัดการเรียนรู้ ซึ่งส่วนใหญ่มีการวางแผนเป็นระยะยาวแบบรายปี มีการประชุมแผนการสอนล่วงหน้า จัดสอนตามหลักสูตรแกนกลาง เพื่อประโยชน์ของผู้เรียน โรงเรียนส่วนใหญ่จัดอุปกรณ์ให้มีตามรายวิชาของสถานศึกษา จัดให้มีการยืมอุปกรณ์และใช้สถานที่นอกเหนือจากเวลาที่เรียน คือ เวลาพักกลางวันและเวลาเลิกเรียน โดยจัดเวลาให้บริการอย่างเหมาะสม ไม่กระทบกับรายวิชาอื่น รวมถึงการให้อุปกรณ์และสถานที่สำหรับฝึกซ้อมกับนักกีฬาของโรงเรียนด้วย ในส่วนของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษามีวุฒิการศึกษาไม่ตรงและไม่เพียงพอต่อการเรียนการสอน ในการดำเนินการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่จะเป็นครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเอง และผู้ที่ติดตามงานที่ดำเนินการและให้คำปรึกษา ส่วนใหญ่จะเป็นฝ่ายบริหาร ฝ่ายวิชาการ ของโรงเรียน มีการสอนร่วมกันแบบบูรณาการของกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ มีการวัดและประเมินผลทั้งจากทฤษฎีและการปฏิบัติ ในด้านงบประมาณถือว่าเพียงพอ ครูผู้สอนสามารถมีส่วนร่วมในการพิจารณางบประมาณสำหรับการดำเนินกิจกรรมวิชาพลศึกษาได้ เช่น การของบประมาณในการจัดซื้อเอกสารประกอบการสอน สื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์กีฬาที่ชำรุด เป็นต้น ในส่วนของปัญหา พบว่า โดยส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาด้านการวางแผน เนื่องจากมีการวัดและประเมินผล การปรับปรุงหลักสูตร การนิเทศการสอน ภาคการศึกษาละ 1 ครั้ง ในด้านอุปกรณ์ทางการกีฬามีเพียงพอ แต่สถานที่ในการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายไม่เพียงพอ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจในการเล่นกีฬาและออกกำลังกายและปัญหาในการให้บริการยืม

อุปกรณ์กีฬา มีปัญหาว่า นักเรียนมักจะใช้อุปกรณ์การกีฬาเลยเวลาการให้ยืม รวมถึงขาดความรับผิดชอบ บางครั้งไม่ได้เก็บอุปกรณ์กีฬาคืนเจ้าหน้าที่ของโรงเรียน

ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร

1. ด้านหลักสูตรวิชาพลศึกษา

สภาพการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านหลักสูตรวิชาพลศึกษา และสภาพการจัดการเรียนรู้ที่บรรลุจุดมุ่งหมาย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การสอนให้มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์ให้สังคม และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข มีสภาพการจัดการเรียนรู้ที่บรรลุจุดมุ่งหมายมากที่สุด

2. ด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ได้สรุปเป็นลักษณะของการจัดการสภาพการจัดการเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ได้แก่

2.1 การจัดกิจกรรมพลศึกษาและการดำเนินการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

ผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีกิจกรรมพลศึกษาที่ทำการสอน โดยแบ่งตามระดับชั้นตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 1-6 โดยจัดการเรียนการสอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งแต่ละชั้นปีที่ได้รับการศึกษาจะมีกิจกรรมการสอนที่เน้นด้านการเคลื่อนไหว กีฬาไทย กิจกรรมแบบผลัด กีฬาประเภททีม กิจกรรมนันทนาการ รวมถึงการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ในส่วนของกิจกรรมพลศึกษาที่โรงเรียนจัดเพิ่มเติมหรือจุดเน้นให้กับนักเรียน พบว่า มีการจัดกีฬาสี่และกีฬามวยไทย

2.2 การดำเนินการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

ส่วนใหญ่มีจำนวนนักเรียนที่สอนในแต่ละคาบ เรียน 20-30 คน โดยส่วนใหญ่มีรูปแบบการเรียนรวมกัน มีการติดตามแผนการจัดการเรียนรู้รายคาบโดยฝ่ายวิชาการของโรงเรียน มีการนิเทศการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน โดยส่วนใหญ่เป็นผู้ทำการนิเทศจากฝ่ายวิชาการ มีการใช้สื่อในการสอนวิชาพลศึกษาของครู โดยส่วนใหญ่เป็นเอกสารประกอบการเรียนการสอนและมีการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนที่เป็นเด็กพิเศษ มีรูปแบบการสอนโดยส่วนใหญ่ให้เรียนรวมกันกับเด็กปกติ

3. ด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา สภาพการจัดการเรียนรู้ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา พบว่า ผู้ที่มีอำนาจในการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่เป็น หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา มีรูปแบบในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาแบบอิงเกณฑ์ มีการวัด

และประเมินผลด้านสมรรถภาพทางกายของนักเรียน และองค์ประกอบและสัดส่วนของคะแนนที่นำมาใช้ในการประเมินในวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่จะเน้นด้านทักษะมากที่สุด

4. ด้านการบริหารจัดการพลศึกษา สภาพการจัดการเรียนรู้ด้านอุปกรณ์และสถานที่ พบว่า ส่วนใหญ่สถานที่ทำการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนไม่เพียงพอ เพราะบริเวณสนามน้อย คับแคบ แต่ในเรื่องของอุปกรณ์ที่ใช้มีเพียงพอในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของโรงเรียน กิจกรรมวิชาพลศึกษาที่มักประสบปัญหาด้านอุปกรณ์และสถานที่ ส่วนใหญ่คือ เกมและนันทนาการ และมีการตรวจสอบคุณภาพสภาพของอุปกรณ์การสอนพลศึกษา โดยส่วนใหญ่ตรวจสอบทุกครั้งที่มีการใช้งาน

ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ในภาพรวม

ปัญหาการจัดการเรียนรู้	Mean	SD	ระดับ
1. ด้านหลักสูตรวิชาพลศึกษา	1.90	0.49	น้อย
2. ด้านการสอนพลศึกษา	1.78	0.55	น้อย
3. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา	1.76	0.50	น้อย
4. ด้านบริหารการจัดการพลศึกษา	2.41	1.13	น้อย
รวม	1.96	0.67	น้อย

1. ด้านหลักสูตร จากการศึกษาปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีรายข้อที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดเพียงข้อเดียวคือการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสภาพผู้เรียนและชั้นเรียน

2. ด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา จากการศึกษาปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านการสอนพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่จะมีปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านการสอนพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยมากกว่าระดับน้อยที่สุด โดยรายข้อที่พบว่ามีปัญหาน้อยเป็นอันดับแรก คือ การที่ครูขาดการจัดกิจกรรมเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน และระดับน้อยที่สุดเป็นอันดับแรก คือ ครูทุ่มเทเวลาในการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬามากกว่าการสอนวิชาพลศึกษาและครูมีทักษะที่ดีในวิชาที่ทำการสอนน้อย

3. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา จากการศึกษาปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายข้อที่เกิดปัญหาน้อยที่สุดเป็นอันดับแรก คือ การวัดและประเมินผลไม่เป็นไปตามจุดประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

4. ด้านบริหารการจัดการวิชาพลศึกษา จากการศึกษาปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านบริหารการจัดการวิชาพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาด้านบริหารการจัดการวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับน้อย แต่พบปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับมาก ในรายข้อ สถานที่ในร่มที่ใช้ในการสอนไม่เพียงพอเป็นอันดับแรก

อภิปรายผล

อภิปรายผลการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับสภาพและปัญหาทั้งหมด 4 ด้าน คือ 1) ด้านหลักสูตรพลศึกษา 2) ด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา 3) ด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา 4) ด้านการบริหารการจัดการพลศึกษา ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยในแต่ละด้านจากข้อมูลการสัมภาษณ์และแบบสอบถามได้ดังนี้

ด้านหลักสูตรพลศึกษา พบว่า ในภาพรวมโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร มีการจัดการเรียนรู้ด้านหลักสูตรวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งหลักสูตรที่แต่ละโรงเรียนได้นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ คือหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยต้องการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการออกกำลังกายและมีการเคลื่อนไหวที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีสุขภาพและสมรรถภาพทางกายที่ดี มีการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกและรักในการออกกำลังกาย มีการจัดชมรมกีฬาในโรงเรียน ซึ่งมีทั้งกีฬาที่เป็นที่นิยมและส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย โดยมีจุดมุ่งหมายในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ที่มีจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ มีจุดหมายเพื่อมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต ตลอดจนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย ส่วนใหญ่จัดการเรียนการสอนตามที่หลักสูตรกำหนด โดยจุดประสงค์หลักคือ ส่งเสริมให้นักเรียนมีร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ มีบุคลิกภาพที่ดี สอดคล้องกับ อัสรี สะอิดี (2554) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการนำเสนอโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า โรงเรียนมีหลักสูตรที่กำหนดไว้ตามความเหมาะสมกับพัฒนาการนักเรียนแต่ละช่วงวัย กิจกรรมพลศึกษามีความหลากหลายและเหมาะสมต่อนักเรียนเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนด้านระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา และมีคุณธรรมและจริยธรรม

ด้านปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านหลักสูตรพลศึกษา พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาบางคนที่ไม่ได้จบสาขาวิชาพลศึกษาโดยตรง อาจจะทำให้การเรียนการสอนที่ถ่ายทอดไปสู่ผู้เรียนไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ สอดคล้องกับวิจัยของสุพร แสงรักษา (2543) ที่ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการสอน

ของครูผู้สอนที่มีวุฒิและไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ด้านจุดประสงค์และเนื้อหาของหลักสูตร พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษามีปัญหาการสอนมากกว่าครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษา

ด้านการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา พบว่า ในภาพรวมของโรงเรียนส่วนใหญ่มีแนวทางในการเลือกกิจกรรมพลศึกษาที่เปิดสอนโดยเลือกตามความพร้อมของอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมและสถานที่ จัดตามโครงสร้างของรายวิชา บางโรงเรียนมีการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนที่เป็นเด็กพิเศษ ซึ่งมีรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกันกับเด็กปกติ สอดคล้องกับงานวิจัยของทศพร สระแก้ว (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย สาเหตุส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องและบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร รวมไปถึงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพความพร้อมของสถานศึกษา สถานที่ สื่อและอุปกรณ์ และสอดคล้องกับบุคลา อันันตวงศ์ (2539) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ไม่ได้จัดกิจกรรมเฉพาะสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติเนื่องจากในโรงเรียนมีนักเรียนที่เป็นเด็กพิเศษอยู่เป็นส่วนน้อย

ด้านปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา พบว่า อุปกรณ์และสถานที่ในการเรียนการทำกิจกรรมพลศึกษา มีไม่เพียงพอ โดยเฉพาะสถานที่จะมีปัญหามากกว่าอุปกรณ์ เนื่องจากขาดพื้นที่โล่งแจ้งในการทำกิจกรรม ในเรื่องปัญหาที่เกี่ยวข้องการเน้นตัวผู้เรียนเป็นสำคัญพบว่า ผู้เรียนอาจจะเน้นสนุกสนานกับเพื่อนมากจนเกินไป จนขาดความตั้งใจในการเรียน สอดคล้องกับวิจัยของสุพร แสงรักษา (2543) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พบว่า ด้านอุปกรณ์และสถานที่ โดยรวมมีปัญหาในระดับน้อย แต่ในรายข้อที่มีปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ขนาดและจำนวนสถานที่ในร่มที่ใช้ในการฝึกการเรียนการสอนไม่เหมาะสม จำนวนอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ และขนาดสนามกีฬากลางแจ้งสำหรับการเรียนการสอนไม่เหมาะสม และสอดคล้องกับงานวิจัยของทศพร สระแก้ว (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า โรงเรียนแต่ละแห่งได้รับสื่อและอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนจากส่วนกลางไม่ตรงกับความต้องการและสภาพความพร้อมของโรงเรียน จำนวนสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ ขาดงบประมาณในการจัดซื้อและผลิตสื่อ

ด้านการวัดและประเมินผลพลศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีรูปแบบการวัดและประเมินผลตามสภาพที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติจริงของผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งครูผู้สอนจะให้คะแนนตามความสามารถของนักเรียน ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ความรู้ การใช้ทักษะ การร่วมกิจกรรม รวมถึงการสอบวัดความรู้ด้วยสัดส่วนของคะแนนที่นำมาใช้ประเมินในวิชาพลศึกษาคะแนนรวม 100 คะแนน โดยแบ่งเป็นด้านทักษะด้านความรู้ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านสมรรถภาพทางกาย และด้านเจตคติ สอดคล้องกับวิจัยของสุพร แสงรักษา (2543) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ พบว่า มีการวัดและประเมินผลพลศึกษาครบทุกด้าน ทั้งด้านความรู้ ด้านสมรรถภาพ ด้านคุณธรรม ระเบียบวินัย และเจตคติ ด้านทักษะกีฬาและการออกกำลังกาย และด้านพัฒนาจากการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ด้านการบริหารการจัดการพลศึกษา

หลักการในการบริหารการจัดการเรียนรู้ ซึ่งส่วนใหญ่มีการวางแผนเป็นระยะยาวแบบรายปี มีการประชุมแผนการสอนล่วงหน้า จัดสอนตามหลักสูตรแกนกลาง เพื่อประโยชน์ของผู้เรียน โรงเรียนส่วนใหญ่จัดอุปกรณ์ให้มีตามรายวิชาของสถานศึกษา จัดให้มีการยืมอุปกรณ์และใช้สถานที่นอกเหนือจากเวลาที่เรียน คือ เวลาพักกลางวันและเวลาเลิกเรียน และผู้ที่ติดตามงานที่ดำเนินการและให้คำปรึกษา ส่วนใหญ่จะเป็นฝ่ายบริหาร ฝ่ายวิชาการ ของโรงเรียน สอดคล้องกับวิจัยของสุพร แสงรักษา (2543) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ พบว่า มีการจัดระเบียบในการยืมคืนอุปกรณ์ อุปกรณ์ สนามและสถานที่ที่ถูกใช้ทุกครั้ง และสอดคล้องกับ ทศพร สระแก้ว (2550) พบว่า เมื่อครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาจากการใช้หลักสูตร ส่วนใหญ่จะขอความช่วยเหลือและคำแนะนำจากฝ่ายวิชาการโรงเรียน ในด้านอุปกรณ์ทางการกีฬามีเพียงพอ แต่สถานที่ในการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายไม่เพียงพอ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจในการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย และสอดคล้องกับศิริมาส ไทยวัฒนา (ศิริมาส ไทยวัฒนา อ้างถึงใน กุลยา อนันตวงศ์, 2539) ได้กล่าวว่า “ถ้ามีจำนวนอุปกรณ์มากก็เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเรียนและตั้งใจฝึกหัดทักษะมาก ในทางตรงกันข้าม ถ้ามีอุปกรณ์น้อยไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักเรียนก็อาจจะขาดความสนใจและเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน”

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ได้มีการจัดการเรียนรู้ตามโครงสร้างของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยต้องการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการออกกำลังกายและมีการเคลื่อนไหวที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีสุขภาพและสมรรถภาพทางกายที่ดี มีการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกและรักในการออกกำลังกาย รวมถึงมีจุดมุ่งหมายในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่เกี่ยวข้องกับกีฬาของไทยอีกด้วย

2. ปัญหาที่พบโดยส่วนใหญ่จากสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาบางคนที่ไม่ได้วุฒิการศึกษาพลศึกษาโดยตรง และอุปกรณ์และสถานที่ในการเรียน การทำกิจกรรมพลศึกษา มีไม่เพียงพอ โดยเฉพาะสถานที่จะมีปัญหามากกว่าอุปกรณ์ เนื่องจากขาดพื้นที่โล่งแจ้งในการทำกิจกรรม ดังนั้นจึงควรมีการสนับสนุนงบประมาณในส่วนของสถานที่ในการทำกิจกรรมกีฬาให้มากขึ้นทั้งจากภาครัฐและเอกชน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ประเภทอื่นๆ เช่น โรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน หรือโรงเรียนสังกัดมหาวิทยาลัย เป็นต้น

2. ควรศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร และประเภทอื่นๆ เช่น โรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน หรือโรงเรียนสังกัดมหาวิทยาลัย เป็นต้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมวิชาการ. (2535). รายงานการวิจัยการศึกษาความเป็นไปได้ของแนวทางการจัดการศึกษาระดับ
ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาของไทยในทศวรรษ 1990. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กุลยา อนันตวงศ์. (2539). สภาพและปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
กรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). สาขาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉัตรพันธ์ ดุสิตกุล. (2555). ผลของการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้เกมกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของ
นักเรียนประถมศึกษา. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา (OJED) 7, 1057-1071.
- ดารณี คชศรีสวัสดิ์. (2526). ปัญหาการสอนพลศึกษาตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียน
สังกัดกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). สาขาพลศึกษา ภาควิชาการศึกษาและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทศพร สระแก้ว. (2550). ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของครูผู้สอนพลศึกษา
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). สาขาพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พงษ์ศักดิ์ พูลศรี. (2524). การสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทบริหารการศึกษา). สาขาพลศึกษา ภาควิชาการศึกษาและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพบูลย์ ตันลาพุม. (2530). พลศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วารี คำชื่น. (2533). ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรม
การสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
เขตการศึกษา 9 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). สาขาพลศึกษา ภาควิชาการศึกษาและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรานวัฒน์ ชุ่มซัง. (2552). สภาพและปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนของครูพลศึกษาในโรงเรียน
มัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา (OJED) 4, 1498 -
1512.
- สำนักงานสำรวจสุขภาพประชาชนไทย. (2552). รายงานการสำรวจสุขภาพประชาชนไทยโดยการตรวจร่างกาย
ครั้งที่ 4 พ.ศ. 2551-2552. นนทบุรี: เดอะ กราฟิโก ซิสเต็มส์.
- สำนักยุทธศาสตร์การศึกษา, สำนักการศึกษา. (2556). สรุปข้อมูลจำนวนโรงเรียน ครู นักเรียน และห้องเรียน
ปีการศึกษา 2556 จำแนกรายสำนักงานเขต. สืบค้นจาก [http://www.
bangkokeducation.in.th/cms/download/stat/file/14.pdf](http://www.bangkokeducation.in.th/cms/download/stat/file/14.pdf)
- สุพร แสงรักษา. (2543). สภาพและปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). สาขาพลศึกษา ภาควิชา
พลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุวรรณา แดงเวียง. (2539). สภาพและปัญหาการจัดและดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). สาขาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัสนี สะอิดดี. (2554). การนำเสนอโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). สาขาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.